Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41366
Copyright: Melk, Benediktinerstift

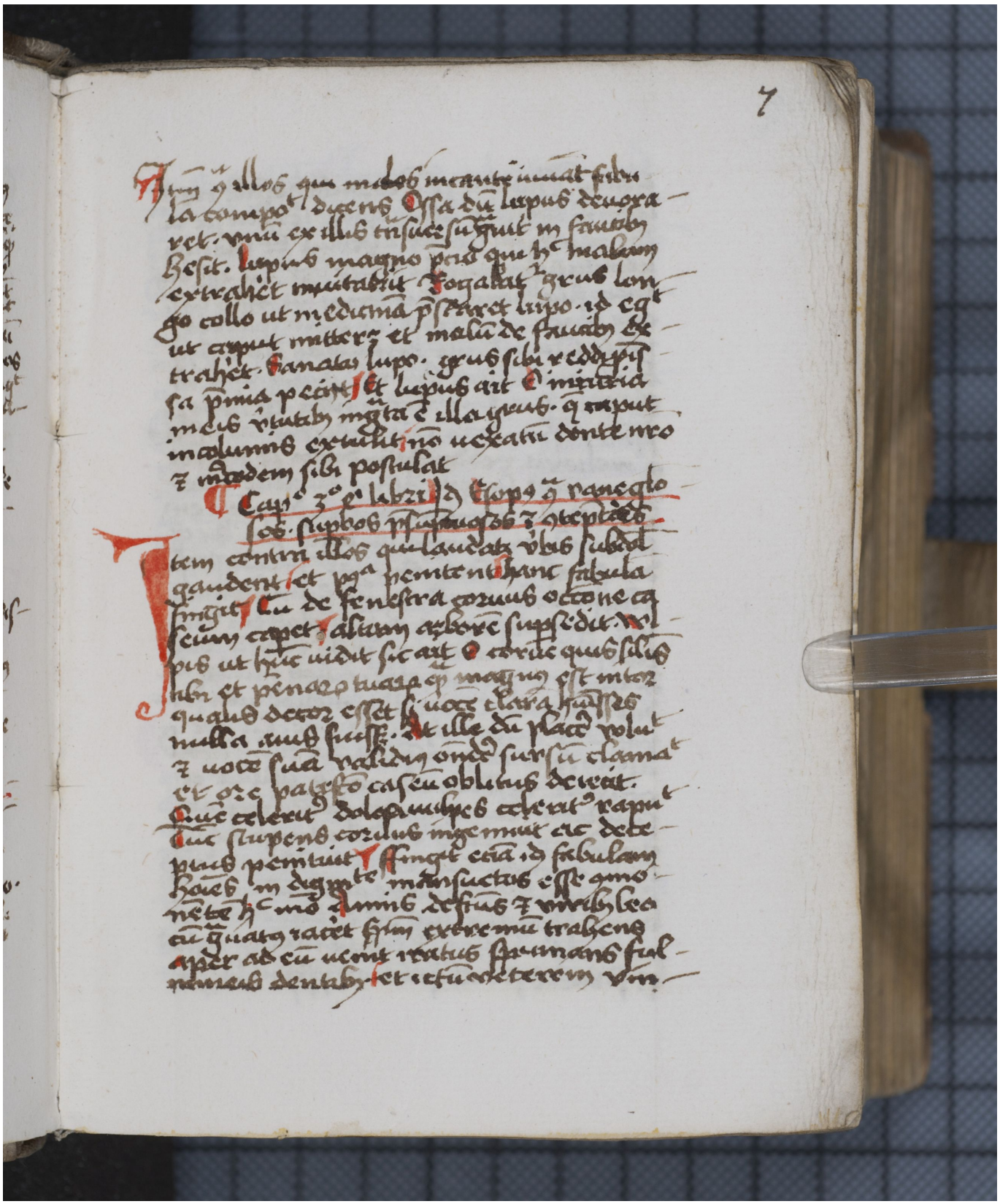

Nam ad illos qui malos mentis inuitat fabu
la compo[nit] dicens Ossa du lupus deuora
ret. vnu ex illis in fauces suspiciunt in fauces
hesit. lupus magno pere quem hc malum
extrahet inuitabit rogabat gruem lon
go collo ut medicina p[ro]stare lupo. id eq
ut caput mittere et malu de fauces ex
trahet. Sanatu lupo. grus sibi reddi pis
sa prima p cant. et lupus ait. Ecce inuitia
mecum vitabit magna e illa gruem. q caput
in colum[ne] extulit no uexatu dente meo
et mercedem sibi postulat

Capitulum xxx. de labri id est supbi ad ranc glo
sos. supbos insultantes et deceptores

Item contra illos qui laudatu vbi subiec
gaudent. et ea penitentiam fabula
fingit. Cu de fenestra corui octone ca
seum capet. altum arbore sup sedit. vul
pes ut hec uidit sic ait. O corue quis silu
lus et pencq tuaq ep magnu est inter
quanto decor esset si uocem clara habes
nulla auis fuisset. At ille du placet volu
et uoce sua valida onere sursu clama
et ore patefecto caseu oblitus decidit.
Quem celeriter dolo capiens celeriter rapuit
fuit stupens corui ingemuit et dete
pitus penituit. Fingit etia id fabulam
haec in digmte mansuetus esse omo
nete hc mo animis desiuis et uiribus lea
cu quatu racit hsm extremu trahens
apter ad eu uenit iratus sperans fiul
nerauit dentibus. et ceu deteterem vin